

Sygn. akt III RC 85/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2021 r.

Sąd Rejonowy w Brzesku III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sławomir Świerczek

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2021r. w Brzesku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa W. T.

przeciwko pozwanemu J. T. (1)

o podwyższenie alimentów

I. zasądza od pozwanego J. T. (1) na rzecz jego córki W. T. alimenty w kwocie po 1200 (słownie: jeden tysiąc dwieście 00/100) złotych miesięcznie, które płatne będą do rąk uprawnionej do dnia 10-go każdego następującego po sobie miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat w terminie – począwszy od dnia 31 sierpnia 2020 r. a to w miejsce alimentów zasądzonych wyrokiem z dnia 15 października 2018r. w sprawie IIIRC 80/18 w kwocie 1000 złotych miesięcznie,

II. w pozostałej części powództwo oddala,

III. koszty między stronami wzajemnie znosi,

IV. zwalnia pozwanego od opłaty od zasądzzonego roszczenia,

V. wyrokowi w pkt I nadaje rygor i klauzulę natychmiastowej wykonalności.

SSR Sławomir Świerczek

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

B., dnia 31 marca 2021r.

III RC 85/20

UZASADNIENIE

Wyroku z dnia 31.03.2021 r.

Powódka W. T. domagała się podwyższenia alimentów obciążających pozwanego J. T. (2) z kwoty po 1000 zł do kwoty po 1500 zł miesięcznie. Uzasadniając pozew naprowadziła na to, że jest córką pozwanego. A w październiku 2018 roku SR w B. (...) zasądził od pozwanego alimenty po 1000 zł miesięcznie, które już dziś nie odpowiadają kosztom jej utrzymania. W. T. jest uczniem 3 klasy technikum w Z., uczy się bardzo dobrze, dodatkowo realizuje zajęcia praktyczne, co generuje koszty dojazdów. Potrzebny jest nowy laptop i drukarka. Nadto dodatkowo uczy się angielskiego i chce zacząć naukę norweskiego. Koszty utrzymania wzrosły względem tego co było dwa lata temu. Matka W. T. nie ma stałej pracy, w codziennym życiu wspierają powódkę dziadkowie macierzyści. Ozwany ma pracować na terenie Niemiec w branży budowlanej. Kontaktów z córką nie utrzymuje.

Pozwany J. T. (1) działający przez zawodowego pełnomocnika wniósł o oddalenie powództwa. Podniósł przy tym, że nie wykazała ona żadnymi dowodami, poza zaświadczeniem ze szkoły, że powództwo jest zasadne. J. T. (1) jest schorowany, w toku pracy zawodowej nabawił się licznych kontuzji a dodatkowo przeszedł operację (...). Stan zdrowia uniemożliwia mu znalezienie pracy. Dłuższy czas pozwany spędza na zwolnieniu lekarskim. Z tego tytułu otrzymuje ok. 650 € miesięcznie.

Sąd ustalił, co następuje :

Sąd Rejonowy w Brzesku wyrokiem z dnia 15.10.2018 r. sygn.. III RC 80/18 zasądził od pozwanego J. T. (1) na rzecz małoletniej wówczas córki W. T. alimenty w kwocie po 1000 zł miesięcznie, które miały być płatne do rąk matki małoletniej B. T. do 10 następującego po sobie miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami na wypadek zwłoki. Wydanie wyroku poprzedziły ustalenia, co do tego, że małżeństwo rodziców powódki zostało rozwiązane przez rozwód, pozwany został pozbawiony władzy rodzicielskiej a zasądzone wówczas alimenty w kwocie po 800 zł. były płatne do rąk matki. W. T. była wówczas uczennicą ostatniej klasy gimnazjum i pierwszej klasy technikum obsługi ruchu turystycznego, uczyła się dobrze, brała udział w licznych konkursach, zawodach szkolnych, chciałaby się uczyć języków. Szkoła organizowała wycieczki w ramach programu- B., półwysep B., itd. Wyżywienie małoletniej kosztowało ok. 300-400 zł. miesięcznie. Koszt utrzymania domu wynosił ok. 500 zł. miesięcznie a opłata za opał około 3000zł./sezon grzewczy. Matka małoletniej pracowała dorywczo sprząając, opiekując się starszymi i zarabiała ok. 300 – 400 zł miesięcznie. Pomagali jej rodzice z emerytury w wysokości ok. 2000 zł., łącznie. Małoletnia zamieszkiwała wraz z matką i dziadkami macierzystymi. B. T. nie figurowała w rejestrach podatkowych Gminy Z. a J. T. (1) był właścicielem gruntów o pow. 1,0100 ha fizycznych, 0,9900 ha przeliczeniowych. Pozwany pracował i zamieszkiwał w N.. Już wówczas J. T. (1) skarżył się na stan zdrowia, stan przedzawałowy. Otrzymywał wynagrodzenie w wysokości ok. 1150 € miesięcznie. Zaciągał na terenie N. kredyty, zalegał z płatnościami podatków, na około 5400 € z czego spłacił 1500 € a resztę płacił w ratach po 150 €, zalegał z opłatami za telefon i na rzecz Izby Rzemieślniczej, nie płacił za prąd i toczyły tam się przeciwko niemu sprawy egzekucyjne. Pozwany zajmował się działalnością w branży budowlanej – suchą zabudowa. Narzędzia pracy udostępniał mu pracodawca, który zatrudniał go w niepełnym wymiarze czasu pracy, bo jak sam przyznał J. T. (1) nie był on wydajny. Pracował 4 dni w tygodniu, po 8 godzin. Jak go co zabolalo, to odpoczywał. Za mieszkanie płacił 500 €, na papierosy pozwany wydawał ok 180 € miesięcznie. Działkę w Z., ze sklepem darował siostrzeńcowi

Wyrok uprawomocnił się dnia 6.11.2018 r.

Aktualnie W. T. liczy 18 lat życia. Jest uczennicą Technikum Obsługi Ruchu Turystycznego w Z.. Uczy się bardzo dobrze. Żadnej klasy nie powtarzała. W okresie pandemii nauka przebiegała w formie zdalnej. Nauka zakończy się w 2022 r. Wyprawka szkolna na rok 2020/21 kosztowała ok. 500 zł. Większość podręczników została odkupiona od starszych roczników. Powódka korzysta z dodatkowych lekcji z języka angielskiego, które kosztują ok. 320 zł miesięcznie (2 razy/tydzień. Dodatkowo realizując program szkolny W. T. dojeżdża na praktyki, w biurze podróży w T., czy w hotelu też w T.. Koszt dojazdu do T., to około 10 zł. Czas trwania zajęć praktycznych, to około 5 tygodni od poniedziałku do piątku. Średnie miesięczne wydatki na wyżywienia W. T. wynoszą ok. 500-600 zł. Odzież i obuwie powódka kupuje sezonowo. Na buty wydaje ok. 400 zł na ubrania ok. 450 zł. sezonowo. W. Wydatki na środki czystości dal powódki wiązą sse z kosztem ok. 100 zł. miesięcznie. T. pozostaje pod kontrolą poradni rehabilitacyjnej. Koszty z tym związane zależą od rodzaju zabiegów, których nie finansuje NFZ. Powódka zamieszkuje razem z matką i dziadkami

macierzystymi w domu rodzinnym. Koszt utrzymania domu to wydatki na gaz w kwocie ok.90 zł., prąd ok.180 zł.,ok.60 zł., wywóz szamba ok.15 zł., Internet ok. 40 zł. i telefon ok. 25 zł. miesięcznie. Wydatek na opał to ok. 4000 zł. / sezon grzewczy. W. T. nie pracuje, nie ma żadnych dochodów. Matka B. T. z zawodu jest pracownikiem biurowym. W wyuczonym zawodzie nie pracuje. Aktualnie nie pracuje. Dorywczo opiekuje się osoba starszą i otrzymuje z tego tytułu dochód w wysokości ok. 700 zł. miesięcznie. Wcześniej przy innych pracach dorywczych zarabiała ok. 600 zł. B. T. zajmuje się opieką nad rodzicami i od nich otrzymuje wsparcie finansowe. Oprócz powódki nie ma na utrzymaniu u nikogo. Powódka nie ma kontaktów z ojcem. Pozwany nie zabiera jej do siebie na soboty, niedziele, ferie, czy wakacje. J. T. (1) nie świadczy żadnych dodatkowych środków finansowych oprócz tego co zostało zasądzone tytułem alimentów, nie pomaga jej w formie świadczeń w naturze. J. T. (1) z zawodu jest technikiem budowy maszyn. Zamieszkuje na terenie N.. Oprócz powódki nie ma nikogo na utrzymaniu. W okresie ostatnich 3 lat, na skutek pracy w budownictwie przez ostatnie 20 lat, wystąpiły u niego problemy zdrowotne. Ma problemy z układem mięśniowym. Pozwany przeszedł operację (...), (...). J. T. (1) pozostaje za zwolnieniu lekarskim. Świadczenie wypłacane z tytułu niezdolności do pracy wynosi od ok. 420 € do ok. 650 € miesięcznie. U ozwanego aktualnie zdiagnozowano bóle w klatce piersiowej, powierzchowny uraz klatki piersiowej, inne stany po zabiegach chirurgicznych, uszkodzenie barku. Wcześniej w ostatnich 3 latach, przed zwolnieniem lekarskim, pozwany zarabiał ok. 1150 € miesięcznie.

Akta sprawy III RC 80/18 SR Brzesko pozwoliły sądowi na ustalenie daty i treści wyroku zasądającego ostatecznie alimenty oraz tego, jaka była sytuacja stron w chwili orzekania i uprawomocnienia się orzeczenia. Z kolei aktualną sytuację powódki ustalił sąd w oparciu o zaświadczenie szkoły potwierdzające pobieranie przez W. T. nauki oraz w oparciu o zeznania jej i jej matki, która razem z nią zamieszkuje. Dowody te wzajemnie się uzupełniają i potwierdzają. Przy tym zeznania świadka B. T. zasługują na wiarę, bo zostały złożone przez osobę, która z racji wspólnego zamieszkiwania z powódką i zaangażowania w jej sprawy ma możliwość poczynienia tego rodzaju ustaleń. Podane tam kwoty wydatków są realne, odzwierciedlają poziom cen rynkowych, tych artykułów spożywczych i przemysłowych oraz usług i nośników energii, które są konieczne do zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb W. T.. Obliczenia wynagrodzenia, zaświadczenia o niezdolności J. T. (1) do pracy, zalecenie leczenia szpitalnego, rozliczenia wynagrodzeń, informacja o wypłacie z ubezpieczenia zdrowotnego pozwanego pozwoliły na ustalenie sytuacji ojca powódki. Łącznie z jego zeznaniami dały sądowi podstawę do oceny jego możliwości zarobkowych, poziomu świadczeń jakie uzyskuje stanu zdrowia i perspektyw na przyszłość. Dziewki tej dokumentacji, która sporządzona jest przez podmioty zawodowo zajmujące się tego rodzaju działalnością a którą sąd obdarzył walorem wiarygodności można ustalić aktualny poziom życia J. T. (1). Ocena zebranego materiału dowodowego wskazuje na to, że obie strony w pewnym zakresie uchylły się od nałożonego przez ustawę ciężaru dowodu. Powódka nie przedłożyła dokumentów, które miałyby walor dokumentów urzędowych (poza zaświadczeniem o nauce) a pozwany zeznaje nieprecyzyjnie, że wydatki przekraczają uzyskiwane dochody. Nie wskazuje w żaden sposób na to, skąd czerpie środki na ich pokrycie a jak stanowczo twierdzi do kraju nie wraca. Można więc przyjąć, że dysponuje finansowymi możliwościami świadczenia alimentów.

Sąd zważył co następuje:

Przepisy regulujące obowiązek alimentacyjny mają bezpośredni związek z problematyką władzy rodzicielskiej. W szczególności art. 95 i 96 krio statuują obowiązek rodziców sprawowania pieczy nad osobą dziecka, jego wychowania - a więc troski o jego fizyczny i duchowy rozwój, przygotowania do pracy odpowiednio do jego uzdolnień. W. T. przestała już podlegać władzy rodzicielskiej, lecz nie znaczy to, że obowiązek alimentacyjny wygasł, tak jak władza rodzicielska. Obowiązek alimentowania pełnoletniego dziecka został kilka lat temu złagodzony, lecz nadal utrzymuje się w tym przypadku, gdy dziecko uczy się i osiąga wyniki, które wskazują na to, że ukończy edukację i uzyska nowe umiejętności.. Warunkiem zmiany orzeczenia o obowiązku alimentacyjnym jest istotna zmiana, istotnych dla wymiaru alimentów okoliczności. W myśl art. 128 krio obowiązek dostarczania środków utrzymania i wychowania spoczywa na rodzicach. Obowiązek ten ma charakter bezwzględny. Kryteriami wyznaczającymi wysokość alimentów są, z jednej strony usprawiedliwione potrzeby dziecka, z drugiej strony możliwości zarobkowe i majątkowe rodziców. Rodzaj potrzeb, ich charakter zależy w każdym przypadku od indywidualnych okoliczności wiążących się z osobą małoletniego powoda, jego sytuacji bytowej, zdrowotnej, edukacyjnej, itd. Stosownie do wskazanych wyżej dyrektyw rodzice

zobowiązani są zabezpieczyć potrzeby związane z wyżywieniem, odzieżą, obuwaniem, dachem nad głową, higieną, leczeniem, wykształceniem, dostarczaniem rozrywek, rozwojem zainteresowań i zdolności. Nie wolno zapomnieć o tym, że obowiązek alimentacyjny obciąża oboje z rodziców i nie może być przerzucany na jednego z nich. Zgodnie z brzmieniem art. 133 kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych (tj. obowiązku dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania – art. 128 kro) względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zasady odnośnie obliczania wysokości alimentów określone są w przepisie art. 135 kro, którego § 1 stanowi, iż zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Przepisy prawa rodzinnego regulujące kwestie alimentów przewidują, że wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka przez jednego z rodziców może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie i w takim przypadku świadczenie alimentacyjne drugiego z rodziców polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania małoletniego (art. 135 § 2 kro). Potrzeby usprawiedliwione to takie, których zaspokojenie pozwala uprawnionemu żyć w warunkach odpowiadających jego wiekowi, stanowi zdrowia, wykształceniu itp. Katalog owych potrzeb jest sprawą indywidualną (por. H. Dolecki (red.), T. Sokołowski (red.), M. Andrzejewski, A. Lutkiewicz-Rucińska, A. Olejniczak, A. Sylwestrzak, A. Zielonacki, Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz, LEX, 2010). Możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego wyznaczają górny pułap świadczeń alimentacyjnych, nawet gdyby nie zaspokajały one w pełni usprawiedliwionych potrzeb wierzyciela (orzeczenie SN z dnia 20 sierpnia 1972 r., (...) 470/71). Przepis nie pozwala na wyznaczenie zakresu obowiązku alimentacyjnego wyłącznie na podstawie kwoty aktualnie osiągniętych zarobków, lecz nakazuje czynić to, uwzględniając możliwości zarobkowe dłużnika, czyli kwoty, jakie zarabiałby, gdyby owe możliwości wykorzystywał w pełni. Istotne jest bowiem, że przy ocenie, czy dana osoba może zostać obciążona obowiązkiem alimentacyjnym, bierze się pod uwagę nie tyle jej aktualną sytuację majątkową i zarobkową, lecz właśnie to, jakie ma ona w tej mierze możliwości (orzeczenie SN z dnia 9 stycznia 1959 r., III CR 212/58, OSN 1960, nr 2, poz. 48). Są one determinowane wiekiem zobowiązanego, jego stanem zdrowia, przygotowaniem zawodowym, wykształceniem, ale także możliwością zdobycia pracy w regionie, w którym mieszka, i wieloma innymi czynnikami (H. Dolecki (red.), T. Sokołowski (red.), M. Andrzejewski, A. Lutkiewicz-Rucińska, A. Olejniczak, A. Sylwestrzak, A. Zielonacki, Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz, LEX, 2010). Powódka jest córką pozwanego a J. T. (1) w ograniczonym zakresie partycypuje w kosztach utrzymania powoda. Powódka podnosi swoje kwalifikacje, otrzymuje dobre oceny, realizuje praktyki wyznaczone programem nauczania stara się ona zatem zdobyć wykształcenie, które pozwoli jej w przyszłości na odpowiednie wkroczenie na rynek pracy, zatrudnienie się, czy też założenie własnej działalności gospodarczej, bądź wyjazd za granicę w celach zarobkowych, etc. W. T. w dalszym ciągu się uczy, zdobywa kwalifikacje, które w przyszłości pozwolą jej na zdobycie zwodu, dzięki, któremu będzie mogła pozyskać zarobki na swe utrzymanie poprzez własną pracę. Naukę kontynuuje planowo, żadnej klasy nie powtarzała, obecnie zbliża się już do ukończenia nauki może więc domagać się alimentów, które są adekwatne do jego obecnej sytuacji (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12.02.1998r. sygn. I CKN 499/97 i z dnia 8.08.1980r. sygn. III CRN 144/80, OSNCP 1981/1/20). Potrzeby powódki w zakresie żywienia, odzieży i obuwia adekwatnych do pory roku, w razie potrzeby -w okresie przejściowym - zapewnienia opieki medycznej, zapewnienia dachu nad głową sąd uznał usprawiedliwione. Podane kwoty nie są wygórowane i odpowiadają temu co oferuje rynek. Aktualnie powstały nowe potrzeby, nie istniejące w chwili orzekania w sprawie III RC 80/18. Skutkiem pandemii COVID -19 i wprowadzenia zdalnej nauki powstała potrzeba zakupu odpowiedniego do tego celu sprzętu - laptopa i drukarki. Koszt ten sięga łącznie kilku tysięcy złotych. Dalsze wydatki wskazane przez stronę powodową również są usprawiedliwione. Przy założeniu, że miesiąc liczy dni 30, sama kwota wydatkowana na żywność daje ok. 20 zł./ dzień. Za te pieniądze należy zapewnić W. śniadanie, II śniadanie, obiad, podwieczorek i kolację (tj, średni 4 zł /posiłek). Dlatego też oddalenie powództwa nie sposób uznać za usprawiedliwione. Są bowiem jeszcze inne wydatki. Usprawiedliwione są wydatki na edukację. Teraz odbywa się ona w systemie zdalnym, lecz przybory szkolne, pomoce naukowe są mimo to a może nawet właśnie teraz szczególnie potrzebne. To samo można powiedzieć o wydatkach na opiekę zdrowotną, czy koszty utrzymania domu oraz zakup odzieży i obuwia. Usprawiedliwione potrzeby należy mierzyć w odniesieniu do możliwości finansowych (zarobkowych i majątkowych) obowiązanych do alimentów. Te w przypadku J. T. (1) kształtują się na wysokim poziomie. Pozwany od kilkunastu lat przebywa za granicą. Prowadzi(ł) tam samodzielną działalność gospodarczą. Zna język (...), poznał lokalny rynek pracy, zarabia(ł), pozyskuje zlecenia. Tylko jego nonszalancji w podejściu do kwestii finansowych można

zarzucić kwestie jego zadłużenia w przeszłości. Stan zdrowia pozwanego nie ma charakteru trwałego. Świadczy o tym dokumentacja lekarska. Niezdolność do pracy ma charakter czasowy i wystawiana jest przez lekarza na krótkie okresy czasu. Świadczy to o tym, że rokowania, co do stanu zdrowia J. T. (1) są pozytywne. Także i on sam nie zamierza wracać do kraju, zatem można domniemywać, że liczy na poprawę stanu zdrowia, zakończenie sukcesem procesu rehabilitacji i powrót do zarobków sprzed zwolnienia lekarskiego. Pozwany z problemami zdrowotnymi boryka się od 2019 roku i mimo to, nie wnosił o zmniejszenie alimentów, nie wrócił do kraju. Nadto porównanie wydatków pozwanego (bliżej określonych w poprzedniej sprawie, bo w tej się uchylił od precyzyjnego podania kosztów życia) z jego dochodami wskazuje na to, że zgromadził on duże oszczędności lub też mimo zwolnienia zarobkuje. Nie bilansują się one. Każdy z rodziców powinien partycypować w kosztach utrzymania powoda w równym stopniu, o ile jest to warunkowane sytuacją finansową tego rodzica. Tak w niniejszej sprawie nie jest. Nadto wskazać należy, że możliwości zarobkowe B. T. są mniejsze aniżeli możliwości pozwanego. Matka powódki nie pracuje zawodowo. Utrzymuje się z prac dorywczych, zarabia jedynie ok. 700 zł miesięcznie. W Polsce sprawuje pieczę nad starszymi rodzicami, którzy wspomagają ją swoimi emeryturami. Ogranicza to jej dyspozycyjność i możliwość pozyskania dodatkowego zatrudnienia. Sąd dostrzegł zatem podstawy, by to pozwanego obciążać zdecydowanie większą częścią środków przypadającą na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb powoda. Powódka uczy się i uzyskuje oceny wskazujące na to, że realne jest ukończenie szkoły i że może otrzymać wsparcie alimentacyjne od rodziców. Rodzice żyją w rozłączeniu. Powódka nie jest w stanie zarobkować na swoje utrzymanie. W. T. musi wykonać zadania a zakres wiedzy do przyswojenia jest większy i w okresie pandemii większe znaczenia ma praca własna i nie dysponuje ona już wolnym czasem do zarobkowania. W ocenie Sądu kwota wskazana w sentencji jest adekwatna względem usprawiedliwionych potrzeb W. T. - w okresie nauki zdalnej i zarobkowych i majątkowych możliwości J. T. (1), a także uwzględnia obowiązek spoczywający na obojgu rodzicach i własne możliwości powoda w zakresie pozyskania środków. Nadto notoryjnym faktem jest w tym kraju znaczny wzrost kosztów utrzymania, w tym podwyżki nośników energii - prądu, gazu, paliwa. Wzrost cen artykułów żywnościowych i przemysłowych oraz usług, jaki miał miejsce na przestrzeni ostatnich 2 lat. Zatem po stronie powódki wystąpiła istotna zmiana, istotnych dla wymiaru alimentów okoliczności. W efekcie na podstawie art. 133 § 1 w zw. z art. 135 § 1 kro Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda alimenty w kwocie po 1200 zł miesięcznie oddalając powództwo w pozostałej części. Oddalenie powództwa w pozostałej części obejmowało świadczenia, które w ocenie sądu nie zostały udowodnione. Bo realne koszty utrzymania powódki zostały wyżej wskazane. Nadto należy wziąć pod uwagę i to, że W. T. jest już osoba samodzielną. Zatem osobista, codzienna piecza matki nie ma już takiego znaczenia w jej przypadku jakby to było w przypadku małoletniego, niesamodzielnego dziecka. Powódka sama podróżuje do T. na praktyki, na zajęcia, samodzielnie korzysta z zajęć językowych. Winna już umieć wykonać normalne czynności z życia codziennego związane z samoobsługą. Orzekając o kosztach między stronami sąd miał na uwadze art. 100 kpc i zniósł je wzajemnie stosownie do wyniku postępowania. Zwalniając pozwanego od kosztów sąd kierował się tym, by wszystkie pieniądze zarobione w warunkach emigracji pozwany mógł spożytkować dla dobra rodziny. Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 102 kpc Sąd zwolnił pozwanego od ponoszenia opłaty od zasądzonego roszczenia, uwzględniając jego niestabilną (w czasie epidemii COVID -19, oraz w okresie zwolnienia lekarskiego) sytuację finansową oraz fakt, iż został obciążony alimentami na rzecz córki i w pierwszej kolejności na realizację tego obowiązku, powinien koncentrować swe wysiłki finansowe Wyrokowi w części zasądzającej alimenty nadano rygor i klauzulę natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc

SSR Sławomir Świerczek

s) (...)

(...)

(...)